

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1075

22.10.2023 (134)

Лідерство між національною спільнотою та елітарністю

від Міхаеля Кюнена

ЕРНСТ РЬОМ

Настільки ж беззаперечним, наскільки Рудольф Гесс є в колах націонал-соціалістичної спільноти в усьому білому світі, настільки ж контроверсійним є Ернст Рем. І все ж начальник штабу СА також є однією з найвидатніших постатей націонал-соціалізму, хоч як би сильно він не відрізнявся за своїм типом від Рудольфа Гесса. Але саме це показує, наскільки величезним є діапазон націонал-соціалістичного лідерства.

Як ніхто інший, Ернст Рем уособлює велич і трагедію СА, а отже, і політичного солдафонства в націонал-соціалізмі: начальник штабу був великим бунтарем, лідером ландскнехтів, який зламав будь-який опір, революціонером за натурою, борцем проти буржуазного міщанства, солдатом за пристрастю.

Завдяки безмежній відданості та самопожертві, незламній силі волі та безмежному товариському ставленню до своїх підлеглих, він завоював серця грубих бійців СА і перетворив СА на революційний інструмент партії, яка здобула перемогу і зробила можливим Третій Рейх.

На Переможному з'їзді Рейхсверу восени 1933 року Ернст Рем йшов пліч-о-

пліч з Адольфом Гітлером, щоб вшанувати загиблих учасників руху - ніколи до цього і ніколи після цього жодному товаришеві по партії не надавали такої почесності та уваги. Це було символічним вираженням вдячності та визнання фюрера за свого єдиного друга-дуза і найстійкішого та найуспішнішого побратима по боротьбі!

Бойовий союз цих двох чоловіків розпочався дуже рано: у буремні дні 1919 року в Мюнхені могутній капітан Рейхсверу Рем, який таємно охороняв арсенали для національного перевороту і невтомно працював над формуванням революційної військової сили для "походу на Берлін", вже просував тоді ще мало кому відомого партійного лідера маленької НСДАП, став партійним товаришем і приводив все нових і нових людей до їхньої СА. Коли Рем нарешті домогся успіху і різні революційні збройні сили об'єдналися в єдиний "Німецький кампфбунд", він також домогся того, щоб він перейшов під політичне керівництво Адольфа Гітлера. Таким чином, Адольф Гітлер, за підтримки Рьома, вже у 1923 році став ключовою фігурою національного відродження Німеччини і повинен був залишатися нею з того часу.

Ернст Рем, пристрасний солдат, який хотів відвести солдатству належне місце в національній спільноті, який, по суті, бачив у солдаті лише справжню людину, а в солдатському війську - інструмент національної революції, тим не менш, раніше за інших прийшов до усвідомлення того, що солдати повинні стати політичними і повинні підпорядковуватися політичному керівництву, народному лідеру, який міг би захопити і переконати не тільки бійців, але й весь народ.

Особисті амбіції були чужі Ернсту Рьому, він боровся за свою мету і за людину, в якій впізнав обранця долі - фюрера Адольфа Гітлера!

Національне повстання 9 листопада 1923 року зазнало невдачі - Ернст Рем зумів уникнути законного засудження, незважаючи на свою участь у подіях і абсолютно вирішальну роль у підготовці спроби повстання. Його все ще захищала форма чинного офіцера Рейхсверу, який занадто багато знав про своє начальство та його хитку лояльність до системи і таємниць Рейхсверу. Таким чином, він зміг продовжувати працювати, а після 1923 року очолив заборонену на той час СА, а під її легальним прикриттям створив нову потужну військову організацію "Фронтбанн". Це мало підготувати ще одну спробу державного перевороту, але Адольф Гітлер зробив інші - і правильні - висновки з невдалого повстання і прийняв рішення на користь легальної та політичної боротьби.

Відданий фюреру і партії, але, судячи з усього, не здатний визнати

правильність цього рішення, Ернст Рем пішов у відставку з керівництва СА і згодом зайнявся військовою підготовкою в болівійській армії. Таким чином він продемонстрував свою дисциплінованість по відношенню до партійного керівництва та загальної політичної лінії і довів, що є справжнім націонал-соціалістичним лідером. Він усвідомлював свою відповідальність, розумів, що інші краще пристосовані для цього шляху, і не хотів стояти на заваді. Він відмовився від усього, що напрацював політично, і відійшов від справ, поки партія не потребувала його знову.

Наприкінці 1930 року, після великого успіху на виборах, який зробив НСДАП другою за силою партією і спричинив нестримне зростання її СА, тодішнє керівництво СА виявилось нездатним впоратися з потребами нового етапу боротьби - СА занурилася в глибоку кризу саме тоді, коли партія готувалася до серйозної боротьби за владу і потребувала цієї партійної армії більше, ніж будь-коли.

Адольф Гітлер покликав свого старого друга і соратника - і Ернст Рем приїхав негайно і без вагань. Якщо колись він пожертвував усім політичним з почуття відповідальності і відійшов, щоб не стояти на шляху, то тепер він відмовився від безпечного особистого існування, тому що партія знову потребувала його, і фюрер покликав його! Ці вирішальні роки аж до захоплення влади і після нього стали вічною славою історії СА і нерозривно пов'язані з ім'ям і особистістю начальника штабу.

На рубежі 1933/34 року фюрер визнав це у вдячному зверненні та новорічному посланні, яке з'явилося в усіх німецьких газетах і вихваляло "нетлінні заслуги" Рьома перед націонал-соціалістичною революцією. Воно завершувалося словами фюрера:

*"Наприкінці цього року націонал-соціалістичної революції я змушений запевнити вас, наскільки я вдячний долі за те, що можу називати таких людей, як ви, своїми друзями і соратниками. З теплою дружбою та вдячністю,
Твій Адольф Гітлер."*

Лише через сім місяців, завдяки інтригам реакції, начальник штабу був скинутий і розстріляний разом з найкращими і найвідданішими лідерами СА. Я неодноразово писав про ці події та їхню оцінку в нашій спільноті "Нового Фронту". Тут це не доречно, оскільки не проливає жодного нового світла на особистість Ернста Рьома як лідера, але підводить до теми непримиренного протистояння між революцією і реакцією, які завжди будуть смертельними ворогами - начальник штабу став жертвою цієї смертельної ворожнечі. Він теж був трагічною фігурою, оскільки загинув від рук своїх же товаришів, в ім'я руху, який навряд чи переміг би без нього, і за наказом фюрера, якому

був глибоко відданий як друг і соратник і з чиїм ім'ям на вустах загинув - загинув через реакційні махінації, які були розгадані надто пізно.

На цьому етапі слід лише ще раз підсумувати, що начальник Генштабу мав рацію у своїх застереженнях та ідеях, і що крах Третього Рейху був причинно пов'язаний з трагедією 30 червня 1934 року.

Слід також ще раз підкреслити, що Ернст Рем ніколи не планував путчу проти фюрера - "Ремський путч" був путчем ПРОТИ Ернста Рема і націонал-соціалістичної революції, який поставив фюрера в дуже багатьох сферах в залежність від тих реакційних сил в адміністрації, економіці і, перш за все, в рейхсвері, які своєю зрадою повалили першу в історії націонал-соціалістичну народну державу.

Наша безповоротна і пристрасна відданість цьому великому борцю і бунтарю, цьому націонал-соціалістичному лідеру, який був НАЧАЛЬНИКОМ штабу СА, може залишатися суперечливою серед обивателів і всезнайок; для нас це найжорсткіша декларація боротьби проти реакції і, таким чином, клятва завершити Другу Революцію! Наша спільнота НОВОГО ФРОНТУ оголосила річницю смерті реабілітованого начальника штабу - 30 червня - днем боротьби з реакцією.

Д-Р. ЙОЗЕФ ГЬОББЕЛЬС (JOSEF GÖBBELS)

Доктор Геббельс, рейхсміністр пропаганди НСДАП, рейхсміністр народної освіти і пропаганди та останній рейхсканцлер Німеччини, є третім з тих історичних лідерів націонал-соціалізму, яких ми особливо шануємо - знову ж таки, абсолютно відмінний персонаж від партійних товаришів Гесса і Рьома, але знову ж таки модель і взірць особистості націонал-соціалістичного лідера:

Поруч із заступником фюрера, політичним лідером, який жертвує собою в ім'я обов'язку і завдання, пристрасним партійним працівником, і поруч із начальником штабу, життєво важливим політичним солдатом-лідером, який проривається крізь будь-який опір, бунтарем проти задушливої буденності і свідомим революціонером проти мінусового світу, стоїть блискучий оратор і пропагандист, якого називають єдиним непереможеним німецьким полководцем часів Другої світової війни.

Доктор Геббельс відповідав за моральний дух Тилу, за пробудження, зміцнення і підтримку волі до боротьби, почуття обов'язку і довірчих відносин з керівництвом німецького народу - і він виконував це завдання з

геніальністю, незламною силою волі, уявою і невтомною, самозабутньою працею і постійною готовністю до дії. Тил, однак, був поруч з фюрером - не тільки в емоційних піднесеннях великих перемог, не тільки в тривожні місяці, коли терези долі коливалися, але й до останніх днів вмираючого Рейху - люди працювали, боролися, жертвували і вмирали з вірою в керівництво і з усвідомленням доленості боротьби, яка надовго визначить майбутнє Німеччини. У цьому, в першу чергу, заслуга доктора Геббельса.

Про його непохитну відданість і пропагандистський вплив на майбутнє, до якого були спрямовані його останні думки і безпрецедентна жертвна смерть разом із сім'єю та дітьми, ми вже писали в попередньому розділі.

Рудольф Гесс, чиє заключне слово на Нюрнберзькому трибуналі, що стало його останнім публічним виступом перед похованням заживо, завершилося гордим реченням: *"Я ні про що не шкодую!"* - Ернст Рем, який помер зі словами *"Майн фюрер!"* на вустах - д-р. Геббельс, який у своєму останньому великому радіозверненні в день народження фюрера в 1945 році сповідував свою віру в Адольфа Гітлера і помер своєю жертвною смертю через кілька годин після нього, в чому його дружина і діти пішли за ним: всі вони є справжніми зразками націонал-соціалістичного лідерства, жили і померли, сповнені вірності і готовності до самопожертви до самої смерті, як того вимагає партійна програма НСДАП, в останньому реченні якої партійні лідери беруть на себе зобов'язання з ризиком для життя виконувати поставлене завдання.

Жоден з них не дбав про особисту владу, жоден не зловживав нею в особистих цілях, жоден не втратив зв'язку з народом і своїми послідовниками - всі вони залишилися товаришами і соратниками народу. Всі вони - трагічні постаті величезного повстання проти мінусового світу, яке не вдалося з першої спроби, і сила якого як взірць для майбутніх поколінь найяскравіше проявилася в їхньому остаточному і тотальному наслідку - в жертві їхнього власного життя.

Але доктор Геббельс - це не лише взірць для наслідування у смерті, але й як лідер націонал-соціалістів у перший період боротьби та в роки перебування при владі.

Доктор Геббельс вступив до НСДАП у середині 1920-х років і наполегливо працював над тим, щоб пройти шлях до вершин партії - від дрібного секретаря і невтомного оратора зборів у західнонімецьких округах до посади гауляйтера столиці Рейху, яку він сприймав дуже серйозно і зберіг до самої смерті - як завойовник Берліна, що відвоював червону столицю Рейху для націонал-соціалізму, до керівника пропаганди, рейхсміністра і, врешті-решт,

канцлера після краху, - таким був хід його долі. Важка, невтомна праця зробила можливим цей злет безіменного студента і академіка без гроша в кишені до майстра пропаганди, а також його геній і тонке, глибоко мистецьке відчуття течій німецької національної душі і громадської думки.

Пропаганда була для нього і мистецтвом, і наукою - і в обох аспектах він опановував її знизу догори. Він належав до радикального, соціал-революційного крила партії і протягом усього життя залишався безжальним антибуржуазним революціонером, який глибоко страждав від компромісів з реакцією, досягнутих Третім Рейхом після 1934 року, але ніколи не вагався у своїй вірності фюрерові та визначеній партійній лінії.

У той час як фюрер під час війни все більше занурювався у військові проблеми, майже не виступав публічно і лише зрідка переймався питаннями державного і партійного керівництва, доктор Геббельс, не з особистих амбіцій, а з почуття відповідальності, породженого знанням власних здібностей і безумовною відданістю, намагався заповнити цю прогалину. Він вважав за необхідне, що на час війни, якщо вождь повинен сам контролювати ведення війни, він повинен доручити практичне керівництво державою іншому; і він справедливо вважав, що він був найбільш підходящою людиною для цієї мети! Чим гіршою ставала ситуація, тим більшим ставало почуття відповідальності маленького лікаря, який всюди був на місці і брав на себе всі завдання, які ніхто інший не хотів виконувати - саме він до кінця стояв обличчям до людей, їздив у розбомблені міста і говорив з озлобленими жертвами бомбардувань, розпалюючи в них новий ентузіазм - саме він взяв на себе відповідальність за цивільну протиповітряну оборону, отримав майже необмежені повноваження після 20 липня 1944 року і був першим, кому доручили цю роботу. липня 1944 року з майже необмеженими повноваженнями на посаді уповноваженого з питань загальних військових зусиль і, нарешті, - надто пізно - призначений рейхсканцлером уряду-наступника за заповітом фюрера.

Але всі ці повноваження виявилися для нього замалими і прийшли надто пізно. Доктор Геббельс з усіх сил боровся проти падіння, але його влади виявилось недостатньо - він прагнув до посади міністра закордонних справ або навіть канцлера не для того, щоб висунути себе на перший план, а тому, що вірив, що ще може переломити хід долі. Але йому не судилося спробувати. Доки Рейх мав можливість повністю або частково визначати власну долю, доктор Геббельс залишався рупором партійної лінії та урядової політики, не маючи жодних власних виконавчих повноважень, окрім пропагандистських, а коли він все більше набував повноти влади, для незалежної політики було вже запізно.

Революціонер, який став рейхсканцлером після його падіння, за кілька годин свого правління, посилаючись на прийдешню радикальну соціалістичну, об'єднану Європу під спільним німецько-російським керівництвом, запропонував Сталіну одностороннє перемир'я і розірвання союзів, але було вже запізно - це був останній жест тієї політики, яку цей великий революціонер довгий час вважав правильною, але Рейх упав, він більше нічого не міг запропонувати російському "Вождю" ("Фюреру", як вважав за краще називати себе Сталін). Після кількох годин очікування і тимчасового перемир'я в Берліні з Москви надійшла відмова від німецької пропозиції і вимога беззастережної капітуляції. Останній рейхсканцлер пішов на смерть - добровільно слідом за ним пішла його сім'я: його дружина заявила від себе і від імені дітей, що життя в підкореній післявоєнній Німеччині без фюрера і націонал-соціалістичної державної монети було нестерпним, безглуздом і нічого не вартим.

І ось як це сталося! Тільки невтомна боротьба і повна особиста відданість системі і світу переможців може надати цінність і сенс життю в сьогоdnішньому мінусовому світі суспільства ФРН, для чого приклад, життя і позиція доктора Геббельса, маленького лікаря з безстрашним серцем, дає нам сили!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFGABENORGANISATION

September 1973 20. April 2013 (2013)

Der Kampf geht weiter !

Nothing kills such the Capitalism der Weltmacht am 8. Mai 1945 as the national-socialist Bewegung which she is more in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Marxismus, Sozialismus, Verfallung, Vorkriegs- und Vorkriegsleben nicht am gerade, das kann die gesamte Welt dieses Filialen Adolf Hitler am zurück zu.

Alle Nationalsozialisten sind vorwiegend ethische, Volks- und Rassenbewusstsein haben Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist einer wieder gewonnen, aber die Größe des heutigen Volkstum ist kein noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist also dabei, die Volkstum - gegen alle weißen Völkern (?) - zu begeben. Seine Mittel und Handlung, Überlebens- und Ausweichstrategie.

Ob "Hitler" oder "Stalin", ob im Weltkrieg oder im Sozialismus, ob als Propagandainstrument benutzt oder auf einem Schicksal nicht anders als: Jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hitler!
Gottfried Lock

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли**
Трета част

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и наука.

Моли, опонисте мислите си за влизането на тези теми в политиката.

Моли: Очаквам се да обновивам фотографирате, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.politizingthefascist.com) (truth.beat). Това съм на 21 страници, а имам още толкова много за правене. Изучаването на Историята етична война и абсолютно много поле от информация. Търсех информация за едно нещо и открих още две неща, които трябва да прочетем. Чувстваме се малко като арменците, които открива

the **NEW ORDER**
Number 179 (1973) Founded 1973 April 26, 2013 (2013)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinists fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lock

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info